

Zielony Balonik - Muzeum Narodowemu

TADEUSZ BOY-ŻELEŃSKI
PIOSENKI „ZIELONEGO BALONIKA”

Zielony Balonik — Muzeum Narodowemu

bold jubileuszowy, połączony z ukonstytuowaniem sal Jana Michalika jako XXII-jej filii tegoż Muzeum

Nuta: La Mattchiche¹

Dość było w Polsce gratów
Od antenatów,
Lecz się wały w kątku
Tak bez porządku —
Ażeśmy zbrzydli Bogu
Bez katalogu,
Więc zesłał nową erę,
Dał nam Koperę.

Dyrektor nie dla formy
Wszczyna reformy,
Sprężysty chociaż słodki
Zmienia gablotki,
Heblują się deszczulki
Na nowe półki,
W wielki dzwon bije *On*
Sztuce polskiej wznosi tron.

Najwięcej pożarł cyfer
Sam kaloryfer,
Pozycja też nie cienka
Schłodna łazienka;
Jest wszystko od A do Zet:
Angielski klozet;
Są także, z ludzkiej łaski,
Jakieś obrazki.

Z demonstracjami i projekcjami świetlnymi.
Są skarby w tej kolekcji
Na wszystkie gusta:
Jest urna aż z elekcji
Króla Augusta;
Choć inni znawcy sądzą

¹*La Mattchiche* — popularna melodia rozrywkowa, której twórcą był fr. kompozytor Charles Bozel-Clerc (1879–1959). [przypis edytorski]

(Może i błędzą),
Że ją miał Leszek biały,
Kiedy był mały.

Są różne fotografie
I etnografie,
Kamienie, co przetrwały
Z lat dawnej chwały;
Są bijące zegary,
Cenne puchary,
Co kto ma, niechaj da,
Niech skarbnica rośnie ta.

Śpiewajmy więc *Te Deum*:
Mamy Muzeum,
Co już ćwierć wieku całe
Porasta w chwałę;
Dziś doszło do zenitu
Swojego bytu:
Dalej więc, wznieśmy krzyk
Na zdrowie mu — A... a psik!

Słowiański świat
Dziś krzyczy mu: wiwat!
Niech nam sto lat
Do grata zbiera grat!

Więc schodzą bratnie nacje
Się na kolację:
Jedzą pieczeń cielęcą,
Dzień wielki święcą;
Muzyka rżnie od ucha
Z *Wesołej wdówki*,
Radcy pchają do brzucha
I kropią mówki.

Uczta

Potem wydaje festyn
Czyniciel Celestyn
Na wiekopomnym dachu
Swojego gmachu,
A w końcu Jan Michalik
Wyprawia balik:
Swoich sal wręcza klucz,
Łzy mu słodkie ciekną z ocz.

— Ten pokój pan opustoszc:
Tu będzie kustosz;
Tam w sieni będzie stało
Dwóch woźnych z pałą;
Trochę się to zagraci,
Czechów się sprosi,
Potem Szukiewicz Maciej
Odczyt wygłosi.

Więc wznieśmy krzyk:
Niech żyje Michalik!
Handelek znikł,
A filia wstaje w mig...

Po filii filia rośnie
 Jak długi Kraków;
Witają je radośnie
 Serca Polaków:
Aż ta stolica cała
 Wreszcie się stała
Z rozkwitem nowej ery
 Filią Kopery.

Przechodniów już nie straszy
 Policjant groźny,
Stolicy strzeże naszej
 Uprzejmy woźny:
Prezydent abdykuje,
 Rządy sprawuje
Przebrany Pagaczewski
 W mundur niebieski.

I — Boże daj,
 Przemieni cały kraj
 W antyków raj.
 Jemu w to tylko graj!

Więc pierś okrzykiem wzbiera:
 Wiwat Kopera!
Niech długo nam gromadzi,
 Spisuje, łądzi,
Skupuje, segreguje,
 Kataloguje,
A gdy kto, za lat sto,
 Znów odwiedzi cudo to:

Z demonstracjami i projekcjami świetlnymi!! Sensacyjnie!!
Dyrektor z twarzą słodką
 Prowadzi gości,
Gdzie wiszą za gablotką
 Malarzy kości;
Ostatnie to zabytki
 Tej rasy brzydkiej.
Z głodu zdechł — trudno, ech!
 Taki widać miał już pech!

Artysta, Pieniądz, Pamięć

Śpiewajmy więc *Te Deum*:
 Mamy Muzeum!
Niech znów przez wieki całe
 Porasta w chwałę;
Obrazów zakupami
 Niech się nie splami,
A dojdzie do zenitu
 Swego rozkwitu!

I cały świat
 Wykrzyknie mu: wiwat!
Niech setki lat
 Do grata zbiera grat!

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/slowka-zbior-piosenki-zb-zielony-balonik-muzeum-narodowemu>

Tekst opracowany na podstawie: Tadeusz Boy-Żeleński, *Słówka: zbiór wierszy i piosenek*, nakł. Księgarnia Polska B. Połonieckiego, Lwów; wyd. E. Wende, Warszawa 1913

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska, Marta Niedziałkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.